

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
**«ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
АКТУАЛЬНИХ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**
(27-28 жовтня 2017 року)

Частина I

Львів
2017

УДК 001.89(063)
Т 33

Теорія і практика актуальних наукових досліджень. Матеріали
Т 33 Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 27-28 жовтня
2017 року). – У 2-х частинах. – Херсон : Видавничий дім «Гельветика»,
2017. – Ч. 1. – 180 с.

ISBN 978-966-916-400-1

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Теорія і практика актуальних наукових досліджень». Розглядаються загальні питання архітектури та мистецтвознавства, державного управління, культурології, біологічних, ветеринарних, географічних, геологічних, історичних наук та інші.

Збірник призначений для науковців, викладачів, аспірантів та студентів, а також для широкого кола читачів.

УДК 001.89(063)

ISBN 978-966-916-400-1

© Колектив авторів, 2017
© Видавничий дім «Гельветика», 2017

ЗМІСТ

АРХІТЕКТУРА ТА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Антощук Т.І. ПОШУКИ ВАРІАНТІВ НАЦІОНАЛЬНОГО РОМАНТИЗМУ В АРХІТЕКТУРІ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТЬ (НА ПРИКЛАДІ ПІВНІЧНОЇ БУКОВИНИ)	8
Бардик М.А.11 «ЛОВУШКА» ДЛЯ ХУДОЖЕСТВЕННОЇ КРИТИКИ: К ІСТОРИИ МОНУМЕНТАЛЬНОЇ ЖИВОПИСИ ВЕЛИКОЇ ЛАВРСЬКОЇ ЦЕРКВИ	11
Бондарчук В.О. ДМИТРО ГНАТЮК НА СЦЕНІ КИЇВСЬКОГО ТЕАТРУ ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ 1953 РОКУ	14
Галавур Н.С. СТРИТ-АРТ ЯК МИСТЕЦТВО ПРЯМОГО ДІАЛОГУ МИТЦЯ З СОЦІУМОМ	16
Гордієнко О.В. РУКОДІЛЬНІ ТЕХНІКИ У КОНТЕКСТІ ФЕМІНІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	20
Гудим О.В. СПЕЦИФІКА СТЕНДОВОГО ОФОРМЛЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ПРИМІЩЕНЬ	23
Запорожець У.В. СТИЛІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ	26
Карбан А.А. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ НА СКЛАДНОМУ РЕЛЬЄФІ	29
Комарова А.С. СВІТЛО-КІНЕТИЧНЕ МИСТЕЦТВО В ПРАКТИКАХ: МАГІЯ, СВІТЛО, МАГНІТИ ТА КОЛЬОРОВИЙ ТУМАН	31
Луцишина Д.В. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ САМОВИДАВНИЧОЇ КНИГИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ 1990-2017 РОКІВ	34
Шерстюк Т.А. ПРО ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ СОЛЬФЕДЖІО В ДМШ (З ДОСВІДУ РОБОТИ)	37
Шкурупій М.Ю. КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ОСНОВНІ ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ПОНЯТТЯ У СУЧАСНІЙ ПРАКТИЦІ АРХІТЕКТУРНОГО ПРОЕКТУВАННЯ РІЧКОВИХ ЯХТОВИХ КОМПЛЕКСІВ	39

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Александров О.С. ФИЗИЧЕСКОЕ КАРТИРОВАНИЕ ХРОМОСОМ ХМЕЛЯ ОБЫКНОВЕННОГО С ПОМОЩЬЮ ВЫСОКОКОПИЙНОГО ТАНДЕМНОГО ПОВТОРА ДНК HL-206	43
---	----

Білокур Д.О., Шейко В.І. ПОКАЗНИКИ СЕНСОМОТОРНИХ ФУНКЦІЙ У СТУДЕНТІВ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНОГО І СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛІВ НАВЧАННЯ.....	45
Колесник Ю.І., Шейко В.І. КЛІНІЧНІ ПОКАЗНИКИ КРОВІ У КОРОТКОЗОРИХ ЛЮДЕЙ (ВІД -3 ДІОПТРІЙ)	47
Костюк І.П. ДОСЛІДЖЕННЯ ВИДІЛЕНИХ БАКТЕРІЙ З ВОДОЙМ, РЕЗИСТЕНТНИХ ДО ІОНІВ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ	49
Мартинюк А.І., Осип М.А. ҐРУНТИ КІВЕРЦІВСЬКОГО РАЙОНУ ТА НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ НА ҐРУНТИ.....	51
Перець Х.П. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНУЛОМЕТРИЧНОГО СКЛАДУ ҐРУНТІВ ВЕРХНЬОДНІСТРОВСЬКОЇ АЛЮВІАЛЬНОЇ РІВНИНИ	53
Попирный М.А. ИЗМЕНЕНИЕ ОРГАНИЗАЦИИ МАКРОСКОПИЧЕСКОЙ ГУМИНОВОЙ СУПРАСТРУКТУРЫ В ЗАВИСИМОСТИ ОТ СПОСОБА ОБРАБОТКИ ЧЕРНОЗЕМА ТИПИЧНОГО	57
Стороженко Г.В. ЕФЕКТИ ЕКЗОГЕННОГО КАРДІОЛІПІНУ НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН КЛІТИН ТА ТКАНИН СТАРИХ ЩУРІВ.....	61
Шаткун К.Ю., Осип М.А. ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ НЕКОНТРОЛЬОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ	64

ВЕТЕРИНАРНІ НАУКИ

Карчемська Є.С., Маринюк М.О., ДІАГНОСТИКА ГІПЕРЕМІЇ ТА НАБРЯКУ ЛЕГЕНЬ	68
Кошик К.В., Маринюк М.О. ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН.....	69
Ляшкевич Д.В., Мазур Т.В. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО МІКСОМАТОЗ КРОЛІВ	71
Мандигра С.С., Музикіна Л.М., Іщенко Л.М. ДИФЕРЕНЦІЙНА ДІАГНОСТИКА АФРИКАНСЬКОЇ ТА КЛАСИЧНОЇ ЧУМИ СВИНЕЙ МЕТОДОМ ЗТ-ПЛР У РЕЖИМІ РЕАЛЬНОГО ЧАСУ.....	73
Семенець В.Ю., Маринюк М.О. ДІАГНОСТИКА ПІСЛЯРОДОВОЇ ЕКЛАМПСІЇ СОБАК	76
Семенець К.В., Маринюк М.О. СИНДРОМ КУШИНГА У СОБАК: КЛІНІЧНА КАРТИНА ТА ДІАГНОСТИКА ..	78
Цимбалюк А.С., Маринюк М.О. ДІАГНОСТИКА ГОСТРОГО НЕФРИТУ У СОБАК	80
Шабатенко П.О. ДІАГНОСТИКА ЕПІЛЕПСІЇ У КІШОК	82

Шупік А.В., Маринюк М.О. ЦИРОЗ ПЕЧІНКИ ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН	83
Щербина В.Ю., Маринюк М.О. ЗАПАЛЕННЯ ЗОБА У ХВИЛЯСТИХ ПАПУГ	86

ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ

Дзюба В.І., Куза А.М. ОЦІНКА ЯКОСТІ ВОД РІЧКИ ТИЛІГУЛ ЗА КОМПЛЕКСНИМИ ПОКАЗНИКАМИ	88
Димитрова О.І. ЯКІСТЬ ВОДИ ГОЛОВНИХ ПРИТОК РІЧКИ ЗАХІДНИЙ БУГ	91
Кільчевська О.В. МІЖНАРОДНА ТРУДОВА МІГРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ НА ПРИКЛАДІ М. СМІЛА ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ	94
Тімченко В.Д., Крайнюков О.М. НАСЛІДКИ АТРОПОГЕННОГО ЗАБРУДНЕННЯ АКВАЛЬНИХ ЛАНДШАФТІВ.....	97
Урсул В. С. ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН Р. ЗАХІДНИЙ БУГ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ.....	99

ГЕОЛОГІЧНІ НАУКИ

Михайлів Н.Я. ГЕОФІЗИЧНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ГЕОМАГНІТНОГО ПОЛЯ ГІРСЬКИХ ПОРІД. МАГНІТОРОЗВІДКА.....	103
Павленко К.Ю. КОМАХИ ВЕРХНЬОГО КАРБОНУ ДОНБАСУ: ПОПЕРЕДНЄ ПОВІДОМЛЕННЯ.....	106
Руденко В.А. ГЕОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МАРКІВСЬКОГО РОДОВИЩА ВОХРИ ТА ГЛИН	108
Федянович Є.А. СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ НАРОЩЕННЯ РЕСУРСІВ ТА ВИДОБУТКУ НАФТИ І ГАЗУ	111

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Гбур З.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ОСНОВНИХ РИЗИКІВ І ЗАГРОЗ ФІНАНСОВІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ	115
Кіндрат Л.Р. УЧАСТЬ МОЛОДІ ЯК МЕХАНІЗМ РОЗБУДОВИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА НАЛЕЖНОГО ВРЯДУВАННЯ.....	118
Олаг Н.В. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	121

ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ

Дзюба В.І.

магістр;

Куза А.М.

*кандидат географічних наук, асистент,
Одеський державний екологічний університет*

ОЦІНКА ЯКОСТІ ВОД РІЧКИ ТИЛІГУЛ ЗА КОМПЛЕКСНИМИ ПОКАЗНИКАМИ

Водні ресурси є стратегічними запасами країни, вони потребують дбайливого ставлення, різнобічного дослідження і збереження їх якості. Сучасні кліматичні умови зумовлюють зміну гідрологічного режиму річок, особливо це помітно для річок степової зони, до яких відноситься річка Тилігул [1, с. 24]. Окрім кліматичних змін, на водні об'єкти суттєво впливає антропогенна діяльність людини, яка часто призводить до катастрофічних наслідків.

Сучасні наукові дослідження переслідують наступні цілі:

- дослідження і аналіз стану водних об'єктів;
- виявлення головних джерел «загроз»;
- моделювання стоку річок на майбутнє за кліматичними сценаріями;
- розробка стратегічних планів і проведення заходів по збереженню та відтворенню запасів води у річках.

Метою даної роботи є аналіз сучасних гідрометеорологічних умов басейну річки та оцінка якості вод річки Тилігул за комплексними показниками.

Наукові співробітники Одеського державного екологічного університету в останні роки присвятили багато праць проблемам р.Тилігул, яка є донором для Тилігульського лиману [2, с. 188; 3, с. 140; 4, с. 278]. Цінність річки важко перебільшити: Тилігул є місцем проживання рідкісних видів птахів і тварин, резервуаром для розмноження риби, джерелом живлення Тилігульського лиману. У зв'язку із антропогенною діяльністю навантаження на екосистему р.Тилігул сьогодні інтенсивно зростає: рослинність водозбору річки використовується під сінокоси і пасовища, воду річки застосовують для зрошення та для інших потреб населення, створена велика кількість штучних водойм, які виснажують річку і призводять до її обміління [5, с. 125]. Через зменшення кількості стоку послаблюється здатність річки до самоочищення, та відбувається накопичення забруднюючих речовин у воді, що безумовно впливає на екосистему річки.

Басейн р.Тилігул розташований в південній частині степової ландшафтно-кліматичної зони, яка відноситься до гідрологічної зони недостатнього зволоження [4, с. 15]. Витік річки розташований в 6 км на північний захід від с.

Пацісели [4, с. 14]. Річка тече в південно-східному напрямку і впадає в Тилігульський лиман у с. Степанівка. Довжина річки 154 км, площа водозбору 3369 км², залісенність водозбору 8 %, заболоченість – 0,6 %, розораність – 60 %, загальне падіння річки 135м, середній ухил 0,9 ‰. Температурний режим значно змінюється по площі водозбору р.Тилігул. Найтеплішим місяцем року є липень, найхолоднішим – січень. За багаторічний період кількість атмосферних опадів в різних частинах басейну Тилігул коливається від 340 мм до 550 мм за рік [4, с. 16].

Режим річки досліджується на двох водних постах: р. Тилігул – с. Новоукраїнка (1955 р.) та смт.Березівка (1953 р.). Розподіл стоку всередині року нерівномірний: близько 80% річного стоку проходить навесні, за літньо-осінній період – 13% і за зиму – 7% річного стоку. Дослідження особливостей коливань стоку показало, що водний режим нижньої течії р.Тилігул значно трансформований антропогенною діяльністю, головним чином, штучними водоймами [1, с. 25]. Встановлено, що з 1970-го року почалася маловодна фаза, на тлі якої сформувалася багатоводна фаза з 1979 по 1985 рр. Також сплеск водності спостерігався в 2003 р., після якого знову відбувся перехід до маловодної фази [1, с. 25]. В останні десятиріччя за рахунок зменшення водності річки і через збільшення інтенсивності літніх посух, періоди пересихання річки влітку і перемерзання взимку повторюються частіше, їх тривалість збільшилась.

За гідрохімічними показниками води р.Тилігул високо мінералізована (0,663-1,868 г/л), відноситься до хлоридного класу, сульфати та хлориди переважають над гідрокарбонатами. Щодо вмісту іонів в період межені складає: HCO_3^- – 15,6% екв. В період межені мінералізація води, по даним смт. Березівка, складає 1295 мг/л, а жорсткість 12,17 мг-екв/л; в період весіннього паводка ці значення зменшуються до 445,3 мг/л та 4,70 мг-екв/л [4, с. 173]. Вода для пиття непридатна.

Екологічна оцінка якості води відбувається з використанням комплексних показників, які розраховуються або для всіх хімічних елементів або вибірково (в залежності від методики аналізу) [6, с. 168]. Оцінка якості води р.Тилігул здійснювалася за декількома методами: індексом забруднення води – модифікованим ($IЗВ_{\text{мод.}}$) та за питомим комбінаторним індексом забруднення ($ПКІЗ$).

Наведемо результат оцінки якості води р.Тилігул за методом $IЗВ_{\text{мод.}}$ для нормативів якості водойм рибогосподарського призначення за період спостережень 2011-2015 рр. Перелік показників, за якими здійснювалося оцінка якості води: O_2 , БПК₅, ХСК, сульфати, магній, натрій. Були отримані наступні результати (табл.1). Як видно з табл.1 $IЗВ_{\text{мод}}$ за період спостережень змінювався в межах 1,57-2,81, максимальна величина ($IЗВ_{\text{мод}}=2,81$) характерна для 2015 року (рис.1). Клас якості води змінювався від III (помірно забрудненої) до класу IV (забрудненої). Головними забруднюючими речовинами є ХСК(хімічне споживання кисню) та сульфати, вони перевищують допустимі норми в декілька разів. ХСК визначається як кількість кисню, яка необхідна для хімічного окислення в одиниці об'єму води органічних і мінеральних речовин.

У природних водах ХСК обумовлено наявністю гумінових речовин, сірководню, сульфідів, заліза(II) та коливається в широких межах від 1 до 60 мг/л O_2 .

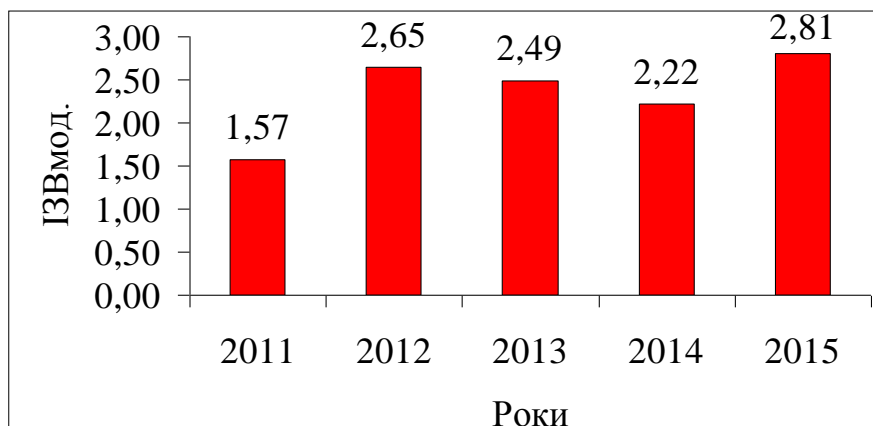

Рис. 1. Хронологічний графік зміни ІЗВ модифікованого р. Тилігул

Розробка авторів

Таблиця 1

Результати оцінки якості води р. за ІЗВ модифікованими (для рибогосподарських вимог) за період 2011 – 2015 рр.

Рік	Значення $ІЗВ_{мод.}$	Характеристика класу	Клас якості води
2011	1,57	помірно забруднена	III
2012	2,65	забруднена	IV
2013	2,49	забруднена	IV
2014	2,22	забруднена	IV
2015	2,81	забруднена	IV

Джерело: розробка авторів

Різке зростання ХСК води свідчить про забруднення джерела побутовими стоками і вимагає застосування відповідних заходів для її очистки.

Іншим елементом по якому є перевищення це сульфати. Підвищення вмісту сульфатів погіршують органолептичні властивості води і надають фізіологічну дію на організм людини, його гранично допустима концентрація строго регламентується нормативними актами. Сульфати надходять у водне середовище зі стічними водами багатьох галузей промисловості. В атмосфері двоокис сірки (SO_2), що утворюється при згоранні палива і виділяється в процесах випалу в металургії, може вносити вклад в вміст сульфатів в поверхневих водах. Триокис сірки (SO_3), що утворюється при окисленні двоокису сірки, в поєднанні з парами води утворюють сірчану кислоту, яка випадає у вигляді «кислого дощу» або снігу.

Таким чином, згідно рибогосподарських вимог р.Тилігул є забрудненою і в даний час води Тилігула несприятливі для розведення риби. Найбільший рівень забрудненості у 2011-2015рр. встановився через ХСК і сульфати. Ускладнюють

ситуацію кліматичні посухи і надмірний забір води на штучні водойми, що призводить до зменшення стоку річки та її пересихання.

Список використаних джерел:

1. Лобода Н.С., Сербова З.Ф., Куза А.М., Божок Ю.В. Вплив змін клімату на живлення лиманів північно-західного Причорномор'я прісними водами за сценаріями глобального потепління // мат. Всеукр.наук.-прак.конф. «Лимани північно-західного Причорномор'я: актуальні гідроекологічні проблеми та шляхи їх вирішення», (12-14 вересня 2012 р.). Одеса: ОДЕКУ, 2012. С. 24–27.
2. Гопченко Е.Д., Лобода Н.С. Водные ресурсы северо-западного Причерноморья (в естественных и нарушенных хозяйственной деятельностью условиях) / Київ: КНТ, 2005. 188 с.
3. Актуальные проблемы лиманов северо-западного Причерноморья: Монография / Под ред. Тучковенко Ю.С., Гопченко Г.Д.; Одес. держ. еколог. ун-т. Одесса: ТЭС, 2011. 224 с.
4. Водні ресурси та гідроекологічний стан Тилігульського лиману: Монографія / за ред. Ю.С. Тучковенко, Н.С. Лободи. Одес. держ. еколог. ун-т. Одеса: ТЕС, 2014. 278 с.
5. Оцінка та розрахунок гідравліко-морфометричних характеристик водообміну в системі «Тилігульський лиман ↔ Чорне море» для розробки рекомендацій по збереженню природних ресурсів лиману: звіт про НДР (заключний) / Одес. держ. еколог. ун-т; керівник роботи Н.С. Лобода. Одеса, 2010. 178 с.
6. Оцінка якості природних вод: навчальний посібник /С.М. Юрасов, Т.А. Сафранов, А.В. Чугай. Одеса: Екологія, 2012. 168 с.

Димитрова О.І.

студент,

Науковий керівник: Отченаш Н.Д.

кандидат географічних наук, доцент,

Одеський державний екологічний університет

ЯКІСТЬ ВОДИ ГОЛОВНИХ ПРИТОК РІЧКИ ЗАХІДНИЙ БУГ

Серед найважливіших сучасних проблем в області охорони природних ресурсів важливе місце посідає проблема охорони і відновлення малих річок. Малі річки формують водні ресурси, гідрохімічний режим, екологічний стан і якість води середніх і великих річок. Так, річки Гапа, Луга, Полтва та Рата відносяться до малих річок (їх площі водозбору не перевищують 2000 км²) та є головними притоками транскордонної річки Західний Буг, яка несе свої води в країни Європейського Союзу.

Гапа – права притока р. Західний Буг. Площа водозбору – 225,3 км², довжина – 22,6 км, падіння – 0,94 м/км. Річка бере початок в заболоченій місцевості біля с. Машів, на південний схід від м. Любомль і протікає в межах Любомльського району, протікає повз села Вишнів, Коцюри, Римачі, Бережці. Гапа впадає в річку Західний Буг на 466 км, на відстані 3,5 км від автомобільного переходу Ягодин (Україна) – Дорохуськ (Республіка Польща).

Луга – права притока Західного Бугу. Площа водозбору – 1351,4 км², довжина – 89,1 км. Бере свій початок в Локачинському районі біля с. Колпитів.

Наукове видання

**ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
АКТУАЛЬНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Матеріали друкуються в авторській редакції

Частина I

Дизайн обкладинки: А. Юдашкіна
Верстка: Н. Кузнєцова

Контактна інформація організаційного комітету:
73005, Україна, м. Херсон, а/с 20,
Науковий журнал «Молодий вчений»
Телефон: +38 (0552) 399 530
E-mail: info@molodyvcheny.in.ua
www.molodyvcheny.in.ua

Підписано до друку 31.10.2017. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 10,46. Тираж 100. Замовлення № 1117-551.
Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавничий дім «Гельветика»
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4392 від 20.08.2012 р.